

302

Besluit van 5 april 1993, houdende regelen met betrekking tot de nationaliteit van zeeschepen (Nederlands-Antilliaans Zeebrievenbesluit)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Verkeer en Waterstaat van 1 februari 1991, nr S/J 30.150/91, Directoraat-Generaal Scheepvaart en Maritieme Zaken;

Overwegende, dat het wenselijk is met het oog op een bestendige ontwikkeling van de Nederlands-Antilliaanse scheepvaart het Curaçaosch Zeebrievenbesluit 1933 (Stb. 1933, 110; P.B. 1933, no. 41) voor wat betreft de Nederlandse Antillen te vervangen door een nieuwe regeling met betrekking tot de nationaliteit van zeeschepen, waarin tevens een regeling ten aanzien van zeeschepen in rompbevrachting is opgenomen;

De Raad van State van het Koninkrijk gehoord (advies van 13 augustus 1991, no. W09.91.0065/K);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Verkeer en Waterstaat van 31 maart 1993, nr. S/J 30.590/93, Directoraat-Generaal Scheepvaart en Maritieme Zaken;

De bepalingen van het Statuut voor het Koninkrijk in acht genomen zijnde;

Hebben goedgevonden en verstaan:

§ 1. Algemene bepalingen

Artikel 1

1. In dit besluit wordt verstaan onder:

- a. het Koninkrijk: het Koninkrijk der Nederlanden;
- b. Onze Minister: Onze Minister van Verkeer en Vervoer van de Nederlandse Antillen;
- c. zeeschepen: alle schepen, daaronder begrepen kustvaarders, welke worden gebruikt tot de vaart ter zee of daartoe bestemd zijn, met uitzondering van:
 - 1°. oorlogsvaartuigen;
 - 2°. vaartuigen van zeilverenigingen of jachtclubs, als zodanig erkend door de bevoegde autoriteiten van de Nederlandse Antillen;
 - 3°. vaartuigen, aan de Nederlandse Antillen of aan een van de eiland-

gebieden van de Nederlandse Antillen toebehorend, welke tot de openbare dienst zijn bestemd;

4°. reddingsvaartuigen;

d. rompbevrachting: de overeenkomst, waarbij de ene partij, de rompvervrachter, zich verbindt een zeeschip zonder bemanning voor een bepaalde tijd ter beschikking te stellen van haar wederpartij, de rompbevrachter, zonder daarover nog enige zeggenschap te houden, en de rompbevrachter het schip exploiteert;

e. buiten de Nederlandse Antillen teboekstaan:

buiten de Nederlandse Antillen, daaronder begrepen een ander deel van het Koninkrijk, teboekstaan in een eigenaarsregister van zeeschepen, dat vergelijkbaar is met het openbaar register van teboekstelling van zeeschepen, bedoeld in artikel 378 van het Wetboek van Koophandel van de Nederlandse Antillen;

f. kapitein: de kapitein, degene die de kapitein vervangt of de schipper;

g. Wetboek van Koophandel: het Wetboek van Koophandel van de Nederlandse Antillen;

h. Lid-Staat: een staat, die lid is van de Europese Gemeenschappen;

i. de Nederlandse vlag: de vlag van het Koninkrijk;

j. Nederlanders: natuurlijke personen die de Nederlandse nationaliteit bezitten, alsmede:

1°. in het Koninkrijk gevestigde vennootschappen onder firma en commanditaire vennootschappen, waarvan alle hoofdelijk aansprakelijke vennoten Nederlanders zijn;

2°. in het Koninkrijk gevestigde naamloze vennootschappen, besloten vennootschappen met beperkte aansprakelijkheid of Arubaanse vrijgestelde vennootschappen, mits

a. hetzij aandelen, die ten minste twee derde deel van het geplaatste of stemgerechtigde kapitaal vertegenwoordigen, op naam zijn gesteld van Nederlanders en tevens de meerderheid der bestuurders in het Koninkrijk wonende Nederlanders zijn;

b. hetzij alle bestuurders Nederlanders zijn;

3°. in het Koninkrijk gevestigde en volgens de op de plaats der vestiging geldende wettelijke regelingen opgerichte, rechtspersoonlijkheid bezittende verenigingen en stichtingen, waarvan alle bestuurders Nederlanders zijn, van wie ten minste drie vierde deel in het Koninkrijk woont;

k. rechtspersonen met de nationaliteit van een der Lid-Staten: rechtspersonen die in overeenstemming met de wetgeving van een Lid-Staat zijn opgericht en die hun statutaire zetel, hun hoofdbestuur of hun hoofdvestiging binnen een der Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen hebben, mits

1°. hetzij aandelen, die ten minste twee derde deel van het geplaatste of stemgerechtigde kapitaal vertegenwoordigen, op naam zijn gesteld van natuurlijke personen of rechtspersonen met de nationaliteit van een der Lid-Staten en tevens de meerderheid van de bestuurders de nationaliteit van een der Lid-Staten bezit;

2°. hetzij alle bestuurders de nationaliteit van een der Lid-Staten bezitten;

l. het openbaar register: het openbaar register, bedoeld in artikel 378 van het Wetboek van Koophandel van de Nederlandse Antillen;

m. het openbaar rompbevrachtingsregister: het openbaar rompbevrachtingsregister, bedoeld in artikel 5, eerste lid.

2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen voor de categorie zeeschepen waarvan de bruto-inhoud minder dan twintig kubieke meter of de bruto tonnage minder dan 6 bedraagt nadere regels worden gegeven dan wel kan worden bepaald dat dit besluit geheel of gedeeltelijk niet van toepassing is op deze categorie zeeschepen.

Artikel 2

1. Nederlands-Antilliaanse zeeschepen zijn zeeschepen die in het openbaar register teboekstaan.

2. Een zeeschip wordt in het openbaar register teboekgesteld indien het in eigendom toebehoort aan Nederlanders of aan een of meer natuurlijke personen dan wel rechtspersonen die de nationaliteit van een der Lid-Staten bezit of bezitten, mits de eigenaar in de Nederlandse Antillen bij voortduring vertegenwoordigd is door een persoon die bevoegd is hem inzake alle aangelegenheden betreffende het schip, de opvarenden en de lading te vertegenwoordigen en voor hem te handelen met derden. Deze vertegenwoordiger dient, met instemming van de eigenaar, te voorzien in zijn vervanging ingeval van tijdelijk verblijf buiten de Nederlandse Antillen.

3. Zowel de permanente vertegenwoordiger, bedoeld in het tweede lid, als zijn plaatsvervanger moeten in de Nederlandse Antillen hun vaste woonplaats onderscheidenlijk aldaar hun hoofdvestiging hebben. Zij zijn naast de eigenaar aansprakelijk voor het handelen onderscheidenlijk het nalaten te handelen ten aanzien van het zeeschip, de opvarenden en de lading, behoudens voor zover op grond van enige wettelijke regeling in de Nederlandse Antillen zodanige aansprakelijkheid wordt uitgesloten dan wel beperkt.

Artikel 3

Een zeeschip, dat in de Nederlandse Antillen is of wordt gebouwd, wordt als een Nederlands-Antilliaans zeeschip aangemerkt, totdat de bouwer het oplevert aan hem, voor wiens rekening het is gebouwd, ofwel het voor eigen rekening in de vaart brengt.

§ 3. Zeeschepen die de hoedanigheid van Nederlands-Antilliaans zeeschip bezitten

Artikel 4

1. Door inschrijving in het openbaar rompbevrachtingsregister verkrijgt een zeeschip, dat buiten de Nederlandse Antillen teboekstaat, de hoedanigheid van Nederlands-Antilliaans zeeschip.

2. Het in het eerste lid bedoelde zeeschip verliest de hoedanigheid van Nederlands-Antilliaans zeeschip met ingang van de dagtekening van de doorhaling van de inschrijving van het zeeschip in het openbaar rompbevrachtingsregister.

§ 4. Rompbevrachting

Artikel 5

1. Er is een openbaar rompbevrachtingsregister dat gehouden wordt door Onze Minister. Onze Minister kan een instantie aanwijzen die het openbaar rompbevrachtingsregister, onder door hem te stellen voorwaarden, namens hem houdt. Hij kan deze instantie machtigen tot het uitoefenen van de bevoegdheden die hem bij of krachtens de artikelen 5 tot en met 12 en 33 van dit besluit toekomen, met uitzon-

dering van die bevoegdheden, bedoeld in de artikelen 5, eerste lid, 8, vijfde lid, 9, onderdeel g, en 10.

2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden de inrichting van het rompbevrachtingsregister en de gegevens die daarin worden opgenomen ten aanzien van elk daarin ingeschreven zeeschip, geregeld.

3. Desgevraagd verleent Onze Minister inzage in het rompbevrachtingsregister en geeft tegen kostprijs voor eensluidend gewaarmerkte uittreksels daaruit af. De hoogte van de vergoeding en de wijze van betaling voor de verlening van de inzage worden bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, vastgesteld.

Artikel 6

1. Een zeeschip, dat buiten de Nederlandse Antillen teboekstaat, kan in het openbaar rompbevrachtingsregister worden ingeschreven, indien het zeeschip in rompbevrachting is afgestaan aan Nederlanders of een of meer natuurlijke personen dan wel rechtspersonen, die de nationaliteit van een der Lid-Staten bezit of bezitten, mits de rompbevrachter in de Nederlandse Antillen bij voortduring vertegenwoordigd is door een persoon die bevoegd is hem inzake alle aangelegenheden betreffende het schip, de opvarenden en de lading te vertegenwoordigen en voor hem te handelen met derden. Deze vertegenwoordiger dient, met instemming van de rompbevrachter, te voorzien in zijn vervanging ingeval van tijdelijk verblijf buiten de Nederlandse Antillen.

2. Zowel de permanente vertegenwoordiger, bedoeld in het eerste lid, als zijn plaatsvervanger moeten in de Nederlandse Antillen hun vaste woonplaats onderscheidenlijk aldaar hun hoofdvestiging hebben. Zij zijn naast de rompbevrachter aansprakelijk voor het handelen onderscheidenlijk het nalaten te handelen ten aanzien van het zeeschip in rompbevrachting, de opvarenden en de lading, behoudens voor zover op grond van enige wettelijke regeling in de Nederlandse Antillen zodanige aansprakelijkheid wordt uitgesloten dan wel beperkt.

3. Onverminderd het bepaalde in het eerste lid en het bepaalde in artikel 4, eerste lid, kan een zeeschip dat in het openbaar register teboekstaat tevens in het openbaar rompbevrachtingsregister worden ingeschreven. In dat geval is het bepaalde in de artikelen 6, 7, eerste lid, onderdeel b, en tweede lid, 8, eerste, tweede, vierde tot en met zevende lid, 9 en 10 van toepassing.

4. De rompbevrachter is niet bevoegd over de eigendom van het aan hem in rompbevrachting afgestane zeeschip te beschikken, dit zeeschip te bezwaren of daarop zakelijke rechten te vestigen.

Artikel 7

1. De rompbevrachter draagt er voor zorg dat:
 - a. ingevolge de wetgeving van de staat waar het schip teboekstaat er geen beletselen zijn voor het verkrijgen van de hoedanigheid van Nederlands-Antilliaans zeeschip in verband met het aangaan van een rompbevrachtingsovereenkomst met een in de Nederlandse Antillen gevestigde rompbevrachter;
 - b. de eigenaar schriftelijk instemt met het verkrijgen van de hoedanigheid van Nederlands-Antilliaans zeeschip;

2. Voorafgaand aan de inschrijving dient de rompbevrachter te verklaren dat hij de zeggenschap en de verantwoordelijkheid aanvaardt voor het schip en zijn opvarenden die voortvloeien uit de hoedanigheid van Nederlands-Antilliaans zeeschip.

Artikel 8

1. De aanvraag tot inschrijving van een zeeschip in het openbaar rompbevrachtingsregister wordt door de rompbevrachter schriftelijk ingediend bij Onze Minister.

2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, wordt bepaald welke gegevens en bescheiden de rompbevrachter aan Onze Minister bij de aanvraag dient over te leggen.

3. De rompbevrachter toont ten genoegen van Onze Minister aan dat het schip niet gerechtigd is de vlag te voeren van de staat waar het schip buiten de Nederlandse Antillen teboekstaat zolang het schip in de Nederlandse Antillen in het openbaar rompbevrachtingsregister is ingeschreven.

4. Onze Minister kan de rompbevrachter verzoeken nadere gegevens over te leggen alvorens op het verzoek om inschrijving te beslissen.

5. Onze Minister weigert de inschrijving of staat deze onder voorwaarden toe, indien de verkrijging van de hoedanigheid van Nederlands-Antilliaans zeeschip niet verenigbaar is met volkenrechtelijke verplichtingen van het Koninkrijk onderscheidenlijk zonder het stellen van voorwaarden niet verenigbaar zou zijn.

6. Onze Minister kan aan de inschrijving voorwaarden verbinden teneinde de voldoening van de vorderingen uit de arbeidsovereenkomsten van de kapitein en de overige leden van de bemanning steeds gedurende ten minste één jaar te verzekeren.

7. Voor de behandeling van de aanvraag tot inschrijving alsmede voor het ingeschreven houden van het zeeschip in het openbaar rompbevrachtingsregister, is een vergoeding verschuldigd. De hoogte van de vergoedingen en de wijze van betaling daarvan worden bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, vastgesteld. Een aanvraag wordt niet in behandeling genomen zolang de vastgestelde vergoeding niet is voldaan.

8. Het bepaalde in het derde lid is niet van toepassing op zeeschepen die teboekstaan in het openbaar register, bedoeld in Boek 8 van het Burgerlijk Wetboek van Nederland of in het Wetboek van Koophandel van Aruba.

Artikel 9

Onze Minister haalt de inschrijving van een zeeschip in het openbaar rompbevrachtingsregister door:

- a. bij het einde van de rompbevrachting;
- b. op aanvraag van de rompbevrachter;
- c. indien uit gegevens overgelegd door de rompbevrachter overeenkomstig het bepaalde in artikel 13 blijkt dat niet langer wordt voldaan aan de vereisten, bedoeld in artikel 6, eerste lid;
- d. indien is gebleken dat een of meer van de overgelegde gegevens krachtens artikel 8, tweede lid, zodanig onvolledig of onjuist waren dat,

ware dit ten tijde van de beoordeling van het verzoek om inschrijving bekend geweest, het verzoek zou zijn afgewezen;

e. indien is gebleken van feiten of omstandigheden, voorgevallen onderscheidenlijk opgetreden na het tijdstip van indiening van de aanvraag, welke van zodanige aard zijn dat niet langer wordt voldaan aan de vereisten, bedoeld in artikel 6, eerste lid;

f. indien is gebleken dat de rompbevrachter overeenkomsten heeft aangegaan die tot gevolg hebben dat de zeggenschap onderscheidenlijk de verantwoordelijkheid van de rompbevrachter wezenlijk wordt aangetast;

g. indien de hoedanigheid van Nederlands-Antilliaans zeeschip niet langer verenigbaar is met volkenrechtelijke verplichtingen van het Koninkrijk en de onverenigbaarheid niet kan worden opgeheven door het stellen van voorwaarden.

Artikel 10

Onze Minister kan de inschrijving van een zeeschip in het openbaar rompbevrachtingsregister doorhalen:

a. indien de kapitein zich niet houdt aan de verplichting genoemd in artikel 28, tweede lid;

b. indien een van de volgende feiten zich voordoet:

1°. indien het schip opzettelijk zodanig wordt gebruikt, dat het gevaar ontstaat, dat het Koninkrijk in een oorlog wordt betrokken;

2°. indien met het schip enig van regeringswege gegeven en bekend gemaakt bijzonder voorschrift tot handhaving van het niet deelnemen aan een oorlog opzettelijk wordt overtreden;

c. indien het schip wordt gebruikt voor het vervoer van verdovende middelen in de zin van de Opiumlandsverordening 1960 (P.B. 1960, no. 65);

d. indien het schip op een zodanige wijze is gebruikt dat dientengevolge de betrekkingen van het Koninkrijk met een of meer andere staten ernstig worden benadeeld;

e. indien door de minister op grond van artikel 8, vijfde of zesde lid, gestelde voorwaarden niet worden nageleefd.

Artikel 11

1. Partijen zijn vrij in het kiezen van de vorm van de rompbevrachtingsovereenkomst.

2. De rompbevrachtingsovereenkomst dient ten minste de volgende elementen te bevatten:

a. de rompvervrachter verbindt zich voor de duur van de rompbevrachting een zeeschip zonder bemanning ter beschikking te stellen van de rompbevrachter, zonder daarover nog enige zeggenschap te houden;

b. de rompbevrachter aanvaardt voor de duur van de rompbevrachting de exploitatie voor eigen rekening van het zeeschip, met inbegrip van de bevoegdheid de kapitein en de overige bemanningsleden aan te stellen;

c. de rompbevrachter aanvaardt de zeggenschap en verantwoordelijkheid voor het zeeschip en zijn opvarenden die voortvloeien uit de hoedanigheid van Nederlands-Antilliaans zeeschip, en

d. de duur van de overeenkomst.

3. Bedingen die in strijd zijn met het bepaalde in het tweede lid of daarin enige beperking aanbrengen, zijn van rechtswege nietig.

Artikel 12

1. Onze Minister stelt de eigenaar van het zeeschip, de rompbevrachter en de bevoegde autoriteit van het land, waar het schip buiten de Nederlandse Antillen teboekstaat, onverwijld in kennis van elke inschrijving van een zeeschip in het openbaar rompbevrachtingsregister, van elke wijziging of aanvulling van ingeschreven gegevens, alsmede van een beslissing tot doorhaling van de inschrijving.

2. Onze Minister stelt de Hoofdbewaarder der Scheepsbewijzen in Nederland, de Bewaarder der Scheepsbewijzen in Aruba of de Bewaarder van het openbaar register onverwijld in kennis van een inschrijving in het openbaar rompbevrachtingsregister, van elke wijziging of aanvulling van ingeschreven gegevens, alsmede van een beslissing tot doorhaling van de inschrijving van een zeeschip dat teboekstaat in Nederland, in Aruba onderscheidenlijk in de Nederlandse Antillen.

3. De kennisgeving van een beslissing tot doorhaling als bedoeld in het eerste en tweede lid geschiedt ten minste veertien dagen vóór de dagtekening van de doorhaling.

Artikel 13

De rompbevrachter stelt Onze Minister onverwijld schriftelijk in kennis van wijzigingen in gegevens betreffende de rompbevrachtingsovereenkomst, van het aangaan van enige nadere overeenkomst, alsmede van alle wijzigingen in de omstandigheden, voor zover deze van belang kunnen zijn in verband met de inschrijving dan wel de doorhaling van een inschrijving van een zeeschip in het openbaar rompbevrachtingsregister.

§ 5. Zeebrieven

Artikel 14

1. Nederlands-Antilliaanse zeeschepen als bedoeld in artikel 2, eerste lid, zeeschepen die als Nederlands-Antilliaanse zeeschepen worden aangemerkt als bedoeld in artikel 3, en zeeschepen die de hoedanigheid van Nederlands-Antilliaanse zeeschepen bezitten, bedoeld in artikel 4, eerste lid, dienen, willen zij gerechtigd zijn de Nederlandse vlag te voeren, voorzien te zijn van een geldige zeebrief, afgegeven overeenkomstig de voorschriften van dit besluit.

2. De voorwaarde, dat het zeeschip voorzien is van een geldige zeebrief geldt niet, wanneer het wordt gebruikt voor de openbare dienst of, voor zover het betreft een in de Nederlandse Antillen nieuw gebouwd zeeschip, wanneer het een proefvaart doet.

Artikel 15

1. Een zeebrief wordt in naam van de Koning uitgereikt door of namens Onze Minister na overlegging van een afschrift van de teboekstelling van het zeeschip in het openbaar register of van de inschrijving in het openbaar rompbevrachtingsregister alsmede van de volgens de bestaande wettelijke voorschriften afgegeven meetbrief of een uittreksel hiervan.

2. Indien het afschrift van de teboekstelling of inschrijving meer dan twee dagen voor die van de overlegging is uitgereikt, moet daarop voorkomen een binnen die termijn gestelde verklaring van de Bewaarder

van het openbare register onderscheidenlijk van het openbaar rompbevrachtingsregister dat sedert de uitreiking van het afschrift, de teboekstelling of de inschrijving niet gewijzigd is.

Artikel 16

1. Voor Nederlands-Antilliaanse zeeschepen, bedoeld in artikel 2, eerste lid, alsmede schepen die worden aangemerkt als Nederlands-Antilliaanse zeeschepen als bedoeld in artikel 3 worden zeebrieven, met uitzondering van de voorlopige zeebrieven en de buitengewone zeebrieven, slechts afgegeven, indien de schepen overeenkomstig de daaromtrent bestaande voorschriften zijn teboekgesteld in het openbaar register.

2. De aanvraag tot verkrijging van een zeebrief voor zeeschepen die in het openbaar rompbevrachtingsregister zijn ingeschreven wordt ingediend door of namens degene op wiens naam het zeeschip in voornoemd register is ingeschreven.

3. Zeebrieven worden niet afgegeven voor zeeschepen op voet van oorlog uitgerust, noch voor zeeschepen van welke Onze Minister vermoedt dat zij in strijd met de onzijdigheid van het Koninkrijk op voet van oorlog zullen worden uitgerust.

Artikel 17

1. De aanvraag tot verkrijging van een zeebrief voor zeeschepen die in het openbaar register teboekstaan wordt ingediend door of namens degene op wiens naam het zeeschip in voornoemd register is teboekgesteld.

2. De aanvraag tot verkrijging van een zeebrief voor zeeschepen die in het openbaar rompbevrachtingsregister zijn ingeschreven wordt ingediend door of namens degene op wiens naam het zeeschip in voornoemd register is ingeschreven.

Artikel 18

Een zeebrief afgegeven ten behoeve van een zeeschip dat in het openbaar register is teboekgesteld vermeldt:

- a. de naam van het zeeschip en die van het kantoor, alwaar het in het openbaar register is teboekgesteld;
- b. de bruto en netto tonnage volgens de meetbrief;
- c. de beschrijving van het zeeschip volgens de teboekstelling in het openbaar register;
- d. de naam van de eigenaar van het zeeschip en van diens vertegenwoordiger, bedoeld in artikel 2, tweede lid, en zijn adres in de Nederlandse Antillen;
- e. de datum van afgifte alsmede de vervaldatum.

Artikel 19

Een zeebrief afgegeven ten behoeve van een zeeschip dat in het openbaar rompbevrachtingsregister is ingeschreven, vermeldt:

- a. de naam van het zeeschip die gevoerd wordt tijdens de duur van de rompbevrachting en het kantoor van het openbaar rompbevrachtingsregister alwaar het schip is ingeschreven;
- b. de naam en het adres van het desbetreffende register waar de eigenaar van het zeeschip buiten de Nederlandse Antillen teboekstaat, de

naam en het adres van het betreffende register van die staat; indien de naam van het zeeschip zoals het in het register buiten de Nederlandse Antillen teboekstaat een andere is dan die zoals opgenomen in het openbaar rompbevrachtingsregister, wordt tevens die andere naam van het zeeschip vermeld;

c. de naam van de rompbevrachter en van diens vertegenwoordiger, bedoeld in artikel 6, eerste lid, en zijn adres in de Nederlandse Antillen;

d. de bruto en netto tonnage, volgens de meetbrief;

e. de verdere beschrijving van het schip volgens de inschrijving in het openbaar rompbevrachtingsregister;

f. de datum van afgifte;

g. de termijn waarvoor de zeebrief is verstrekt, die niet langer kan zijn dan de duur van de rompbevrachting.

§ 6. Voorlopige zeebrieven

Artikel 20

1. Bij aankoop of aanbouw van een zeeschip buiten de Nederlandse Antillen kan door of namens Onze Minister in naam van de Koning voor dat zeeschip een voorlopige zeebrief worden uitgereikt, indien is voldaan aan de vereisten genoemd in artikel 2, tweede lid, nadat de eigendom naar het oordeel van Onze Minister op voldoende wijze is aangetoond.

2. De voorlopige zeebrief vermeldt de naam van het zeeschip, de inhoud van het zeeschip naar de meting van het land, waar het is aangekocht of gebouwd, de soort en andere kenmerken van het zeeschip en de naam van de natuurlijke persoon of de rechtspersoon, de rederij of de vennootschap aan wie of aan welke het schip toebehoort. De zeebrief is geldig voor de daarin vermelde termijn, met dien verstande dat deze termijn niet langer kan zijn dan zes maanden na de dagtekening van de voorlopige zeebrief.

3. Een voorlopige zeebrief, bedoeld in het eerste lid, kan ook worden afgegeven voor zeeschepen die in het openbaar rompbevrachtingsregister zijn ingeschreven.

4. Bij aankomst in de Nederlandse Antillen wordt de voorlopige zeebrief bij de inkларing door de daarmede belaste ambtenaren ingehouden.

§ 7. Buitengewone zeebrieven

Artikel 21

1. Onze Minister kan, zo nodig, in naam van de Koning een buitengewone zeebrief verlenen voor een zeeschip, dat in de Nederlandse Antillen is gebouwd, gekocht of uitgerust, voor rekening van personen die niet aan de nationaliteitsvereisten, genoemd in artikel 2, tweede lid, voldoen, opdat dit schip onder Nederlandse vlag rechtstreeks binnen een bij die zeebrief bepaalde termijn naar het land van zijn bestemming kan worden gevoerd.

2. Bij aankomst op de plaats van bestemming zendt de eigenaar van het zeeschip of de kapitein, indien de buitengewone zeebrief onder hem berust, dit stuk met de eerste gelegenheid aan Onze Minister.

3. Indien naar het oordeel van Onze Minister van de op de voet van dit artikel verleende buitengewone zeebrief misbruik wordt gemaakt, of bij

hem gegrond vermoeden bestaat, dat zodanig misbruik zal worden gemaakt, stelt hij die zeebrief buiten werking.

§ 8. Vervallen en intrekken van zeebrieven

Artikel 22

1. Zeebrieven vervallen:

- door verloop van de termijn waarvoor zij zijn afgegeven, maar uiterlijk vier jaren na de datum van afgifte;
- wanneer het zeeschip geen Nederlands-Antilliaans zeeschip meer is of de hoedanigheid van Nederlands-Antilliaans zeeschip verliest;
- wanneer de naam dan wel de bruto of netto tonnage van het zeeschip is veranderd of dit is verbouwd;
- wanneer het zeeschip is vergaan, is gesloopt, blijvend ongeschikt is geworden om te drijven of door rovers of vijanden is genomen;
- wanneer van het schip gedurende zes maanden na het laatste uitvaren of de dag waartoe zich de laatst ontvangen berichten uitstrekken, in het geheel geen tijding is aangekomen, zonder dat dit aan een algemene storting in de berichtgeving kan worden geweten.

2. Wanneer de termijn bepaald in het eerste lid, onderdeel a, verstrijkt of het geval, bedoeld in het eerste lid, onderdeel c, zich voordoet, terwijl het schip in het buitenland is, blijft, behoudens het bepaalde bij het derde lid, de zeebrief van kracht tot de terugkomst van het schip in de Nederlandse Antillen, doch niet langer dan zes maanden na de vervaldatum van de zeebrief. Hetzelfde geldt, wanneer de inhoud van het schip in het buitenland is veranderd of het schip daar is verbouwd, mits deze verandering of verbouwing op de zeebrief is aangetekend door de dichtstbijzijnde Nederlandse diplomatieke of consulaire ambtenaar of de daartoe in Nederland of Aruba bevoegde ambtenaar.

3. De zeebrief, bedoeld in artikel 18, en de voorlopige zeebrief, bedoeld in artikel 20, eerste lid, vervallen terstond door algehele overgang van het schip in eigendom van een persoon die niet voldoet aan de nationaliteitsvereisten, genoemd in artikel 2, tweede lid.

Artikel 23

Een zeebrief als bedoeld in artikel 18 kan worden ingetrokken:

- indien het schip wordt gebruikt tot kaapvaart, zeeroof of slavenhandel;
- indien het schip opzettelijk zodanig wordt gebruikt dat het gevaar ontstaat, dat het Koninkrijk in een oorlog wordt betrokken;
- indien met het schip enig van overheidswege gegeven en bekend gemaakt bijzonder voorschrift tot handhaving van het niet deelnemen aan een oorlog opzettelijk wordt overtreden;
- indien het schip wordt gebruikt voor het vervoer van verdovende middelen in de zin van de Opiumlandsverordening 1960 (P.B. 1960, no. 65);
- indien het schip op een zodanige wijze is gebruikt dat dientengevolge de betrekkingen van het Koninkrijk met een of meer andere staten ernstig worden benadeeld.

Artikel 24

1. De vervallen of ingetrokken zeebrief wordt door de eigenaar of de rompbevrachter van het zeeschip, of, indien dit document onder de kapitein berust, door deze met de eerste gelegenheid ingezonden aan Onze Minister.

2. Wanneer het schip buiten de Nederlandse Antillen is vergaan, is gesloopt, blijvend ongeschikt is geworden om te drijven dan wel door rovers of door vijanden is genomen, geen Nederlands-Antilliaans zeeschip meer is dan wel de hoedanigheid van Nederlands-Antilliaans zeeschip verliest, terwijl het schip buiten de Nederlandse Antillen is, geschiedt de inzending van de vervallen of ingetrokken zeebrief door tussenkomst van de dichtstbijzijnde Nederlandse diplomatieke of consulaire ambtenaar of de daartoe in Nederland of Aruba bevoegde ambtenaar.

3. De oorzaak van het vervallen van de zeebrief wordt bij de inzending opgegeven.

4. Voor de ingezonden zeebrief wordt de eigenaar, de rompbevrachter of de kapitein desgevraagd een bewijs van ontvangst uitgereikt.

Artikel 25

Degene aan wie een Nederlands-Antilliaans zeeschip in eigendom toebehoort of de rompbevrachter van een zeeschip dat de hoedanigheid van Nederlands-Antilliaans zeeschip bezit dan wel degene die hem vertegenwoordigt, bedoeld in artikel 2, tweede lid, of artikel 6, eerste lid, of diens vervanger, bedoeld in artikel 2, tweede lid, onderscheidenlijk artikel 6, eerste lid, is verplicht bij het kantoor waar het zeeschip in het openbaar register is teboekgesteld of in het openbaar rompbevrachtingsregister is ingeschreven, aangifte te doen van het vervallen of de intrekking van een zeebrief op grond van het bepaalde in de artikelen 22 of 23.

Artikel 26

1. In de gevallen, bedoeld in artikel 22, onderdelen a en c van het eerste lid, wordt op aanvraag van de rechthebbende een nieuwe zeebrief als bedoeld in artikel 18, onderscheidenlijk artikel 19 uitgereikt.

2. Deze aanvraag, met de vervallen zeebrief in te zenden, gaat vergezeld van de stukken, bedoeld in artikel 15, eerste lid onderscheidenlijk tweede lid.

Indien het schip echter buiten de Nederlandse Antillen verblijft, wordt de vervallen zeebrief verzonden onmiddellijk na ontvangst van de nieuwe zeebrief aan boord.

3. Een nieuwe zeebrief kan op bovenstaande voet mede worden uitgereikt, wanneer voldoende blijkt, dat de vroegere buiten schuld van de belanghebbende is verloren gegaan of niet kan worden overgelegd.

4. Op aanvraag wordt, na eigendomsovergang van het zeeschip, aan de nieuwe eigenaar een zeebrief als bedoeld in artikel 18 op zijn naam uitgereikt, mits het schip een Nederlands-Antilliaans schip is gebleven. De uitreiking geschiedt na overlegging van een afschrift van de teboekstelling van het schip ten name van de aanvrager in het openbaar

register en tegen inlevering van de aan de vorige eigenaar uitgereikte zeebrief.

§ 10. Bijzondere omstandigheden

Artikel 27

1. Onze Minister is bevoegd bij gemotiveerde beschikking op grond van bijzondere omstandigheden:

a. afwijking toe te staan van de verplichting tot overlegging van de meetbrief, bedoeld in artikel 15, eerste lid en van het bepaalde in artikel 15, tweede lid;

b. de geldigheid van een zeebrief te doen voortduren ook na het tijdstip, bedoeld in artikel 22, tweede lid, en wel gedurende een bepaalde tijd of tot het maken van een bepaalde reis;

c. de geldigheidsduur van een voorlopige of van een buitengewone zeebrief te verlengen.

2. Verlenging als bedoeld in onderdeel b van het eerste lid, alsmede verlenging als bedoeld in onderdeel c van het eerste lid, van een buitengewone zeebrief kan slechts éénmaal plaatsvinden.

§ 11. Het voeren van de Nederlandse vlag

Artikel 28

1. Nederlands-Antilliaanse zeeschepen of zeeschepen die de hoedanigheid van Nederlands-Antilliaans zeeschip bezitten zijn gerechtigd de Nederlandse vlag te voeren, indien zij voorzien zijn van een geldige zeebrief, afgegeven overeenkomstig de voorschriften van dit besluit.

2. De kapitein is verplicht er voor zorg te dragen dat op het zeeschip geen andere vlag naast of in plaats van de Nederlandse vlag wordt gevoerd. Indien het bepaalde in artikel 33, eerste lid, op het zeeschip van toepassing is, wordt de kapitein van deze verplichting ontheven zolang het recht de Nederlandse vlag te voeren is opgeschort.

Artikel 29

Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen nadere voorschriften worden gegeven voor schepen, bij welke overwegend Nederlands-Antilliaanse belangen betrokken zijn en welke alleen voor rivier- of kustvaart buiten de Nederlandse Antillen worden gebruikt, omtrent de verlening van tijdelijke vergunning de Nederlandse vlag te voeren voor een in die vergunning aangegeven gebied.

Artikel 30

1. Van elk zeeschip, waarvoor bij of krachtens dit besluit een zeebrief of een vergunning tot het voeren van de Nederlandse vlag is verleend, moet door de zorg van de eigenaar of de rompbevrachter de naam van het zeeschip en de naam van de thuishaven van het zeeschip in de Nederlandse Antillen met duidelijke, goed zichtbare letters op het achterschip zijn vermeld.

2. Het in het eerste lid bepaalde voor wat betreft de naam van de thuishaven is niet van toepassing in de periode waarin ingevolge artikel 33, eerste lid, het recht de Nederlandse vlag te voeren tijdelijk is opgeschort. Indien zulks het geval is draagt de eigenaar er zorg voor dat

de naam van de thuishaven in de Nederlandse Antillen degelijk wordt verwijderd.

§ 12. Het tonen van nationaliteitsbewijzen

Artikel 31

1. Alle kapiteins van zeeschepen – of zij nu onder Nederlandse vlag of vreemde vlag varen – zijn gehouden bij het in- of uitvaren van Nederlands-Antilliaanse zeehavens of zeegaten een geldige zeebrief of een ander geldig bewijs van de nationaliteit van hun schip te vertonen aan de ambtenaren, belast met de in- of uitklaring en desgevorderd aan de havenmeester. Bij gebreke daarvan verlenen die ambtenaren geen expeditie en mogen zij het zeeschip desnoods aanhouden, totdat het vereiste document wordt overgelegd. Bij het binnenkomen mag echter onder de nodige voorwaarden vergunning worden verleend, om een zodanig schip naar de bestemmingsplaats over te brengen en om daar of elders de lading op te slaan.

2. Ongeldige zeebrieven of vergunningen worden door de diplomatieke of de consulaire ambtenaren of de ambtenaren bij de in- of uitklaring ingehouden.

Artikel 32

1. De kapitein van een zeeschip, waarvoor krachtens dit besluit een zeebrief of een vergunning tot het voeren van de Nederlandse vlag is afgegeven, is verplicht, wanneer het schip een vreemde haven binnenvaart, aan de Nederlandse diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger, onder wiens ressort de desbetreffende haven valt, desgevraagd de zeebrief of de vergunning te tonen. Deze vertegenwoordiger tekent daarna de zeebrief of de vergunning af.

2. Ongeldige zeebrieven worden door de diplomatieke of de consulaire ambtenaar ingehouden, tenzij kan worden aangetoond dat een nieuwe zeebrief of vergunning is aangevraagd.

§ 13. Tijdelijke opschorting van het recht de Nederlandse vlag te voeren

Artikel 33

1. Op verzoek van de eigenaar van een zeeschip dat in het openbaar register is teboekgesteld, kan door of namens Onze Minister het recht om de Nederlandse vlag te voeren, genoemd in artikel 28, eerste lid, en de plicht van de kapitein er voor zorg te dragen dat op het schip geen andere vlag naast of in plaats van de Nederlandse vlag wordt gevoerd, genoemd in artikel 28, tweede lid, tijdelijk worden opgeschort, indien:

a. met betrekking tot het zeeschip een rompbevrachtingsovereenkomst is gesloten met een buiten het Koninkrijk woonachtige of gevestigde rompbevrachter;

b. de rompbevrachter, bedoeld in onderdeel a, ingevolge de wetgeving van de staat waar het zeeschip buiten het Koninkrijk in een register van rompbevrachtingen is ingeschreven, toestemming heeft gekregen dat het zeeschip de vlag van die vreemde staat mag voeren op grond van zijn band met die staat; en

c. aan het bepaalde in de onderdelen a tot en met c van het derde lid, is voldaan.

2. De opschorting vindt plaats door de aantekening daarvan op de zeebrief, bedoeld in artikel 18.

3. De in het tweede lid bedoelde aantekening op de zeebrief wordt op verzoek van de eigenaar van het zeeschip geplaatst, indien:

a. ten genoegen van Onze Minister is aangetoond dat het zeeschip overeenkomstig de wetgeving van de betrokken vreemde staat het recht verkrijgt of zal verkrijgen de vlag van die staat te voeren;

b. naar het oordeel van Onze Minister de wettelijke vereisten van de betrokken vreemde staat betreffende de veiligheid en navigatie ter zee, en het voorkomen van vervuiling van de zee en haar kusten, alsmede de toepassing daarvan, ten minste gelijkwaardig zijn aan die van het Koninkrijk.

c. ten genoegen van Onze Minister is aangetoond dat een of meer onderdanen van die vreemde staat overeenkomstig de wetgeving van die staat verantwoordelijk zijn voor de voldoening aan de vereisten, bedoeld in onderdeel b;

d. aan Onze Minister zijn overgelegd een afschrift van de teboekstelling in het openbaar register alsmede de schriftelijke toestemming ter zake van de rompbefrachtiging, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, van de eigenaar, van de houders van hypotheeken en van andere zakelijk gerechtigden, die staan ingeschreven in het openbaar register. Ten aanzien van het afschrift van de teboekstelling is het bepaalde in artikel 15, tweede lid, van toepassing, en

e. ten genoegen van Onze Minister is aangetoond dat naar het recht van die vreemde staat aan de persoon of personen bedoeld in het derde lid, onderdeel c, niet het recht wordt toegekend over de eigendom van het zeeschip te beschikken, het zeeschip te bezwaren of daarop zakelijke rechten te vestigen.

4. De aantekening, bedoeld in het tweede lid, vermeldt:

a. de naam van de staat wiens vlag het schip zal gaan voeren;

b. indien het schip in enig register van die staat wordt geregistreerd, de naam van dat register;

c. de naam of namen van de persoon of personen, bedoeld in het derde lid, onderdeel c, die voor het schip verantwoordelijk zijn; en

d. de periode waarvoor de tijdelijke opschorting van het recht de Nederlandse vlag te voeren, is verleend.

5. Indien voor Nederlands-Antilliaanse zeeschepen op voet van het bepaalde in dit artikel voor de periode, bedoeld in het vierde lid, onderdeel d, het recht de Nederlandse vlag te voeren, tijdelijk is opgeschort, worden deze schepen voor zover het bepaalde in de eerste titel van het Wetboek van Koophandel van de Nederlandse Antillen niet van toepassing is, in bedoelde periode aangemerkt als vreemde schepen varende onder vreemde vlag.

6. Onze Minister geeft kennis van de aantekening op de zeebrief, bedoeld in het tweede lid, aan de Bewaarder van het openbaar register waar het schip in de Nederlandse Antillen is teboekgesteld, die daarvan aantekening maakt in het openbaar register bij de teboekstelling van het zeeschip.

7. De eigenaar daagt er zorg voor dat de aldus aangetekende zeebrief gedurende de periode dat het recht de Nederlandse vlag te voeren is opgeschort, zich aan boord van het schip bevindt.

Artikel 34

1. Gedurende de periode dat voor een Nederlands-Antilliaans zeeschip een zeebrief als bedoeld in artikel 18 is afgegeven en tegelijkertijd hetzelfde zeeschip is ingeschreven in het openbaar rompbevrachtingsregister in de Nederlandse Antillen of in een openbaar rompbevrachtingsregister in een ander deel van het Koninkrijk en tevens aan dit zeeschip een zeebrief, bedoeld in artikel 19, is afgegeven dan wel een zeebrief is afgegeven door de bevoegde autoriteiten van vorenbedoeld deel van het Koninkrijk, wordt de geldigheid van de zeebrief, bedoeld in artikel 18 opgeschort.

2. De opschorting vindt plaats door aantekening daarvan op de zeebrief, bedoeld in artikel 18.

3. Ingeval het eerste lid van toepassing is op Nederlands-Antilliaanse zeeschepen, die in een ander deel van het Koninkrijk in een rompbevrachtingsregister zijn ingeschreven, behoren deze gedurende de daar bedoelde periode thuis in dat deel van het Koninkrijk alwaar de nieuwe zeebrief is afgegeven.

Artikel 35

1. Voor zover het bepaalde in artikel 33, eerste lid, op een Nederlands-Antilliaans zeeschip van toepassing is, verzoekt degene op wiens naam het zeeschip in een ander deel van het Koninkrijk in een register van rompbevrachtelingen is ingeschreven, aan de bevoegde autoriteiten van dat deel van het Koninkrijk om op de zeebrief, bedoeld in artikel 18, op te tekenen:

a. dat de geldigheid van de zeebrief, bedoeld in artikel 18 is opgeschort;

b. de naam van het deel van het Koninkrijk alwaar het zeeschip in het rompbevrachtingsregister is ingeschreven;

c. de naam van degene op wiens naam de nieuwe zeebrief is gesteld; en

d. de periode waarin de geldigheid van de zeebrief, bedoeld in artikel 18, is opgeschort, welke overeen moet komen met de periode waarvoor de nieuwe zeebrief is afgegeven.

2. Degene op wiens naam de nieuwe zeebrief is gesteld, draagt er zorg voor dat de zeebrief, bedoeld in artikel 18, waarop de in het eerste lid genoemde aantekeningen voorkomen, zich aan boord van het zeeschip bevindt, gedurende de periode dat de geldigheid daarvan is opgeschort.

3. De rompbevrachter die de aantekening op de zeebrief, bedoeld in artikel 18, doet stellen, geeft daarvan onverwijld kennis aan de Bewaarder van het openbaar register van de Nederlandse Antillen waar het zeeschip is teboekgesteld. De bewaarder tekent de aantekeningen genoemd in het eerste lid, op in het openbaar register bij de teboekstelling van het zeeschip. Indien de bewaarder deze kennisgeving ontvangt zendt hij hiervan een kopie aan Onze Minister.

Artikel 36

1. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden ambtenaren aangewezen die belast zijn met het voortdurend toezicht op de naleving van het bij of krachtens dit besluit bepaalde, alsmede met de opsporing van de bij of krachtens dit besluit strafbaar gestelde feiten.

2. Een door de ambtenaren, bedoeld in het eerste lid, opgemaakt proces-verbaal geldt als wettig bewijsmiddel voor de daarin geconstateerde overtredingen, mits het voldoet aan de voorschriften van het Wetboek van Strafvordering van de Nederlandse Antillen.

Artikel 37

1. De eigenaar, bedoeld in artikel 2, tweede lid, onderscheidenlijk de rompbevrachter bedoeld in artikel 6, eerste lid, van een zeeschip, dan wel degene die hem vertegenwoordigt, bedoeld in de artikelen 2, tweede lid, of 6, eerste lid, of diens vervanger, bedoeld in de artikelen 2, tweede lid, of 6, eerste lid, verschaft desgevraagd onverwijld aan de ambtenaren, bedoeld in artikel 36, eerste lid, alle gegevens die zij redelijkerwijs behoeven voor de uitoefening van de taken die hun zijn opgedragen bij of krachtens dit besluit of bij andere in de Nederlandse Antillen geldende wettelijke regelingen, met inbegrip van de uitvoering van verdragen.

2. De eigenaar, bedoeld in artikel 2, tweede lid, onderscheidenlijk de rompbevrachter, bedoeld in artikel 6, eerste lid, draagt er zorg voor dat zijn vertegenwoordiger, bedoeld in artikel 2, tweede lid, of 6, eerste lid, dan wel bij toepassing van de artikelen 2, tweede lid, of 6, eerste lid, diens vervanger, beschikt over gegevens, voor zover deze worden verzocht door de ambtenaren, bedoeld in artikel 36, eerste lid.

Artikel 38

1. Indien een bij of krachtens dit besluit strafbaar gesteld feit wordt begaan door of vanwege een rechtspersoon, een maat- of vennootschap, een rederij of enige andere vereniging van personen of een doelvermogen, wordt de strafvervolging ingesteld en worden de straffen uitgesproken hetzij tegen die rechtspersoon, die maat- of vennootschap, die rederij, die vereniging of dat doelvermogen, hetzij tegen hen, die tot het feit opdracht hebben gegeven of die feitelijk leiding hebben gehad bij het verboden handelen of nalaten, hetzij tegen beiden.

2. Een bij of krachtens dit besluit strafbaar gesteld feit wordt onder meer begaan door of vanwege een rechtspersoon, een maat- of vennootschap, een rederij, een vereniging van personen of een doelvermogen, indien het begaan wordt door personen, die, hetzij uit hoofde van een dienstbetrekking, hetzij uit andere hoofde handelen in de sfeer van de rechtspersoon, de maat- of vennootschap, de rederij, de vereniging of het doelvermogen, ongeacht of deze personen ieder afzonderlijk het strafbare feit hebben begaan, dan wel bij hen gezamenlijk de elementen van dat feit aanwezig zijn.

3. Indien een strafvervolging wordt ingesteld tegen een rechtspersoon, een maat- of vennootschap, een rederij, een vereniging van personen of een doelvermogen, wordt deze tijdens de vervolging vertegenwoordigd door de bestuurder, de boekhouder, of de vertegenwoordiger, bedoeld in de artikelen 2, tweede lid, of 6, eerste lid en, indien er meer bestuurders

of boekhouders of vertegenwoordigers zijn, door één dezer. De vertegenwoordiger, bedoeld in dit lid, kan bij gemachtigde verschijnen. De rechter kan de persoonlijke verschijning van een bepaalde bestuurder, boekhouder of vertegenwoordiger, bedoeld in de artikelen 2, tweede lid, of 6, eerste lid, bevelen; hij kan alsdan zijn medebrenging gelasten.

4. Voor wat betreft de bij of krachtens dit besluit strafbaar gestelde feiten worden rechtspersonen voor de toepassing van artikel 20 van het Wetboek van Strafvordering van de Nederlandse Antillen geacht te wonen, waar zij gevestigd zijn.

5. Indien een strafvervolgning wordt ingesteld tegen een rechtspersoon, een maat- of vennootschap, een rederij, een vereniging van personen of een doelvermogen, geschieden de in het Wetboek van Strafvordering van de Nederlandse Antillen voorgeschreven betekeningen, dagvaardingen, oproepingen, kennisgevingen of andere mededelingen, aan de persoon of de woonplaats van de bestuurder, boekhouder of de vertegenwoordiger, bedoeld in de artikelen 2, tweede lid, of 6, eerste lid, en indien er meer bestuurders, boekhouders of vertegenwoordigers zijn, aan één dezer of op de plaats waar voornoemde personen zitting of kantoor houden behoudens, indien het een dagvaarding betreft, overeenkomstige toepassing van artikel 130, tweede lid en derde lid, van het Wetboek van Strafvordering van de Nederlandse Antillen.

Artikel 39

Een ieder die betrokken is bij de uitvoering van dit besluit en daarbij de beschikking krijgt over gegevens waarvan hij het vertrouwelijke karakter kent of redelijkerwijs moet vermoeden, en voor wie niet reeds uit hoofde van ambt, beroep of wettelijk voorschrift ter zake van die gegevens een geheimhoudingsplicht geldt, is verplicht tot geheimhouding daarvan, behoudens voor zover enig wettelijk voorschrift hem tot bekendmaking verplicht of uit zijn taak bij de uitvoering van dit besluit de noodzaak tot bekendmaking voortvloeit.

Artikel 40

1. Bij landsverordening worden de op te leggen straffen geregeld wgens niet naleving van het bij of krachtens dit besluit bepaalde.

2. De strafbepalingen zijn toepasselijk op een ieder, die zich hetzij binnen hetzij buiten de Nederlandse Antillen schuldig maakt aan een bij of krachtens dit besluit strafbaar gesteld feit.

§ 16. Overgangsbepalingen

Artikel 41

Het Curaçaosch Zeebrievenbesluit 1933 (Stb. 1933, 110; P.B. 1933, no. 41) wordt voor wat betreft de Nederlandse Antillen ingetrokken.

Artikel 42

Zeebrieven, die op het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit gelden, blijven van kracht tot het tijdstip waarop zij ingevolge de desbetreffende voorschriften van dit besluit vervallen.

Artikel 43

Waar in wettelijke regelingen in de Nederlandse Antillen wordt verwezen naar het Curaçaosch Zeebrievenbesluit 1933, worden deze verwijzingen vervangen door: het Nederlands-Antilliaans Zeebrievenbesluit.

§ 17. Slotbepalingen

Artikel 44

Degene die rechtstreeks in zijn belang is getroffen door een op grond van dit besluit genomen ministeriële beschikking, kan hiertegen beroep instellen bij het Gerecht in Eerste Aanleg van de Nederlandse Antillen, zittingsplaats Curaçao. Bij landsverordening worden de procedureregels met betrekking tot deze rechtsingang gegeven.

Artikel 45

De artikelen van dit besluit treden in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip, dat voor de verschillende artikelen of onderdelen hiervan verschillend kan worden vastgesteld.

Artikel 46

Dit besluit kan worden aangehaald als: Nederlands-Antilliaans Zeebrievenbesluit.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad en in het Publicatieblad van de Nederlandse Antillen zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State van het Koninkrijk.

's-Gravenhage, 5 april 1993

Beatrix

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
J. R. H. Maij-Weggen

Uitgegeven de *zeventiende* juni 1993

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Verkeer en Waterstaat. Tevens zal het advies met de daarbij terinzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 13 juli 1993, nr. 130.

Algemeen

Bij Koninklijk besluit van 17 maart 1933 (Stb. 1933, 110) is tot stand gekomen het Curaçaosch Zeebrievenbesluit 1933. Dit besluit is in de Nederlandse Antillen afgekondigd in het Publicatieblad van 1933, no. 41. Het is in werking getreden krachtens Gouvernements-beschikking van 2 augustus 1938, no. 1707 (P.B. 1938, no. 68) met ingang van 1 januari 1939, de datum waarop het Wetboek van Koophandel van de Nederlandse Antillen van kracht werd.

Het Curaçaosch Zeebrievenbesluit strekt er toe een regeling te treffen voor de Nederlandse Antillen, voor het verlenen van de Nederlandse nationaliteit aan zeeschepen en ter vaststelling van voorwaarden tot verkrijging van het recht de vlag van het Koninkrijk, de Nederlandse vlag, te voeren.

Sedert de datum van inwerkingtreding hebben zich in de zeescheepvaart met name de laatste jaren ontwikkelingen voorgedaan die tot wijziging van de uit 1933 daterende regeling nopen. Daarbij moet onder meer gedacht worden aan de ontwikkeling van de rompbevrachting (bareboat charter) en recentelijk aan het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen d.d. 25 juli 1991, zaak C-221/89 (Factortame) inzake registratievoorwaarden voor vissersvaartuigen. In dit arrest werd bepaald dat het aan de Lid-Staten is om, in overeenstemming met de algemene regels van het internationale recht, de voorwaarden te bepalen die vervuld moeten zijn om een schip in hun registers te doen inschrijven en onder hun vlag te kunnen doen varen. De Lid-Staten moeten daarbij echter wel de regels van het gemeenschapsrecht in acht nemen. In het bijzonder mogen deze regels niet in strijd komen met het verbod van discriminatie op grond van nationaliteit met betrekking tot het recht van vestiging, zoals verwoord in de artikelen 52 en 221 van het EEG-Verdrag.

De hieruit voortvloeiende noodzakelijke wijzigingen zijn van dermate ingrijpende aard dat de Regering van het Koninkrijk het wenselijk oordeelde een geheel nieuwe regeling tot stand te brengen. De onderhavige algemene maatregel van rijksbestuur strekt hiertoe. Gemakshalve wordt in het vervolg steeds over «het besluit» gesproken.

Bij het ontwerpen van het besluit zijn de volgende uitgangspunten en randvoorwaarden in acht genomen.

1. Het bepaalde in artikel 5, eerste lid, van het Verdrag inzake de Volle Zee, dat als volgt luidt:

«Iedere staat stelt de voorwaarden vast voor het verlenen van zijn nationaliteit aan schepen, voor registratie van schepen op zijn grondgebied en voor het recht zijn vlag te voeren. Schepen hebben de nationaliteit van de staat wiens vlag zij het recht hebben te voeren. Er moet een wezenlijke band bestaan tussen de staat en het schip; in het bijzonder dient de staat op administratief, technisch en sociaal gebied zijn rechtsmacht en toezicht op doeltreffende wijze uit te oefenen».

2. De aanbevelingen van het UNCTAD registratieverdrag (TD/RS/Conf/23 van 13 maart 1986) ter zake van registratie van zeeschepen in rompbevrachting door de International Chamber of Commerce (London 16-20 mei 1988, Document no. 321/346).

3. Artikel 3, eerste lid, aanhef en onderdeel e van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden, luidende als volgt:

«Onverminderd hetgeen elders in het Statuut is bepaald, zijn aangelegenheden van het Koninkrijk: de regeling van de nationaliteit van

schepen en het stellen van eisen met betrekking tot de veiligheid en de navigatie van schepen, die de vlag van het Koninkrijk voeren, met uitzondering van zeilschepen.»

Het besluit stelt voorwaarden vast voor het verlenen van nationaliteit aan zeeschepen, voor registratie van zeeschepen en inzake het verlenen van het recht de vlag van het Koninkrijk, de Nederlandse vlag, te voeren.

Dusdoende regelt het besluit een aangelegenheid die het Koninkrijk der Nederlanden aangaat als omschreven in artikel 3 van het Statuut. Artikel 14 van het Statuut verplicht in die gevallen tot regelgeving bij rijkswet of in daarvoor in aanmerking komende gevallen bij algemene maatregel van rijksbestuur. In navolging van het Curaçaosch Zeebrievenbesluit 1933 is in het onderhavige geval een algemene maatregel van rijksbestuur verkozen.

De Raad van State heeft ten aanzien van het ontwerp-besluit zoals dit op 1 februari 1991 door de Koningin aan de Raad was voorgelegd, in zijn advies van 13 augustus 1991, no. WO9.91.0065/K, een 11-tal aanbevelingen geformuleerd waarvan de aanbeveling onder 6 aanleiding is geweest het besluit inhoudelijk in belangrijke mate te herzien. De Raad was onder verwijzing naar eerdergenoemde uitspraak van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen namelijk van mening dat de nationaliteits- en ingezetenevereisten, zoals neergelegd in artikel 5 van het voorgelegde ontwerp-besluit strijdig waren met de artikelen 7 en 132, vijfde lid, van het EEG-Verdrag. Aanpassing van het besluit was ingevolge de Raad derhalve geboden. Deze aanbeveling noopte tot aanpassing van het besluit aan het gemeenschapsrecht.

Het zojuist genoemde artikel 132, vijfde lid, van het EEG-Verdrag – dat deel uitmaakt van het Vierde Deel betreffende de landen en gebieden overzee – dient ook naar het oordeel van de Regering van het Koninkrijk blijkens zijn bewoordingen aldus te worden verstaan, dat het recht van vestiging van zeescheepvaartondernemingen in de Nederlandse Antillen op voet van non-discriminatie dient te worden geregeld overeenkomstig hetgeen is bepaald in hoofdstuk 2 (Het recht van vestiging) van Titel III van het Tweede Deel van het Verdrag, voor zover er daarbij sprake is van betrekkingen tot het Europese deel van het Koninkrijk (dat deel uitmaakt van het EG-grondgebied), respectievelijk de andere Lid-Staten, behoudens het bepaalde in het Associatiebesluit van de landen en gebieden overzee met de EEG van 25 juli 1991 (PbEG L 263 van 19 september 1991), in het bijzonder het Vierde Deel van dit besluit dat de voor vestiging en dienstverlening geldende regeling bevat.

Hoofdpijnen van het ontwerp

Zoals in de algemene beschouwingen reeds is vermeld stelt het besluit voorwaarden vast voor het verlenen van nationaliteit aan zeeschepen. In de artikelen 2, eerste en tweede lid, 3 en 4, eerste lid, 6 en 7 zijn deze voorwaarden opgenomen. Er wordt dezerzijds van uitgegaan dat de nationaliteit wordt gevestigd door het inschrijven van het schip in de daartoe bestemde registers van een bepaald land. Zeeschepen in het openbaar register teboekgesteld, in de Nederlandse Antillen in aanbouw zijnde of in het openbaar rompbevrachtingsregister ingeschreven zijn Nederlands-Antilliaanse zeeschepen of bezitten de hoedanigheid van Nederlands-Antilliaans zeeschip.

Indien aan de registratievoorwaarden, genoemd in artikel 2, tweede lid, is voldaan wordt het zeeschip in het openbaar register teboekgesteld. Indien aan de registratievoorwaarden, genoemd in de artikelen 6, eerste

lid, en 7, is voldaan kan het desbetreffende zeeschip ingeschreven worden in het openbaar rompbevrachtingsregister.

Voorts stelt het besluit de voorwaarde vast voor het recht de Nederlandse vlag te voeren. Deze voorwaarde is in artikel 14 vermeld. Zowel voor zeeschepen die in het openbaar register zijn teboekgesteld als voor zeeschepen die in het openbaar rompbevrachtingsregister zijn ingeschreven, geldt dat om met recht de Nederlandse vlag te voeren zij voorzien moeten zijn van een zeebrief.

Zeeschepen die in een Nederlands-Antilliaans register voor schepen geregistreerd staan behoren in de Nederlandse Antillen thuis. Om dit feit kenbaar te maken dient met duidelijke lettertekens de naam van de thuishaven in de Nederlandse Antillen vermeld te zijn op het achterschip.

Het besluit houdt tevens een regeling ter zake van rompbevrachting in. Met de invoering van de rompbevrachtingsregeling is in de mogelijkheid voorzien om zeeschepen in de Nederlandse Antillen te registreren op titel van rompbevrachting (bareboat charter), op die inschrijving aan het zeeschip de Nederlandse nationaliteit te verlenen en na verstrekking van de zeebrief het zeeschip het recht te verlenen de Nederlandse vlag te voeren.

Tenslotte regelt het besluit «bareboat out», houdende de mogelijkheid een zeeschip dat in de Nederlandse Antillen is teboekgesteld, in een register van rompbevrachting buiten de Nederlandse Antillen te registreren. Voor de duur van de rompbevrachting wordt, indien nationaliteitswisseling plaats heeft, het recht de Nederlandse vlag te voeren opgeschort. Een uitgevlagd zeeschip vermeldt alsdan op het achterschip als thuishaven de naam van het land, waarin het geregistreerd staat in een register voor rompbevrachtingen.

ARTIKELGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 1

In onderdeel c is de term «Landsvaartuigen», voorkomend in het Curaçaosch Zeebrievenbesluit, gewijzigd in «vaartuigen aan de Nederlandse Antillen of aan een van de eilandgebieden van de Nederlandse Antillen toebehorend».

Onderdeel d omschrijft het begrip rompbevrachting; deze omschrijving komt overeen met die zoals opgenomen in het voorstel van Wet nationaliteit zeeschepen in rompbevrachting van Nederland (Kamerstukken II 91/92, 22404, no. 2). De aanbeveling van de Raad van State onder punt 2 een zelfde definitie van het begrip rompbevrachting te gebruiken voor het gehele Koninkrijk, is door deze aanpassing gevolgd.

Bij rompbevrachting komt de exploitatie van het zeeschip geheel in handen te liggen van de rompbevrachter. De in het besluit gehanteerde definitie van rompbevrachting beoogt de rechtsfiguur van «demise charter» uit te sluiten. Dit is een bijzondere vorm van rompbevrachting, waarbij de rompbevrachter het schip ontvangt, vergezeld van een tevoren door de rompvervrachter aangestelde kapitein en bemanning. De reden waarom uitsluiting van «demise charter» wordt nagestreefd, is omdat het van essentieel belang geacht wordt dat de eisen die binnen het Koninkrijk aan de kapitein en de overige bemanning worden gesteld, worden nageleefd. Ook uit oogpunt van veiligheid, navigatie en milieube-

scherming dienen de koninkrijksnormen en -standaarden die op deze onderwerpen betrekking hebben, te worden afgedwongen.

Onderdeel i bepaalt dat waar in het besluit het begrip de «Nederlandse vlag» is opgenomen dit verstaan dient te worden als vlag van het Koninkrijk. Hiermee wordt voldaan aan een van de aanbevelingen van de Raad van State.

In onderdeel j is het begrip Nederlanders omschreven, welk begrip in samenhang met de artikelen 2, tweede lid, en 6, eerste lid, dient te worden gelezen. De reden waarom het begrip Nederlanders apart is opgenomen naast personen met de nationaliteit van een Lid-Staat volgt uit het gegeven dat de definitie in artikel 1, onderdeel j, niet van toepassing is op Nederlanders gevestigd in de Nederlandse Antillen of Aruba. Het begrip Nederlanders zoals omschreven in het eerder ingediende ontwerp-besluit is in het besluit gehandhaafd.

De begripsomschrijving, bedoeld in onderdeel k, dient in samenhang met de artikelen 2, tweede lid, en 6, eerste lid, te worden gelezen.

Het tweede lid van artikel 1 bepaalt dat voor de daarbij genoemde categorie zeeschepen nadere regels kunnen worden gegeven dan wel kan worden bepaald dat dit besluit geheel of gedeeltelijk niet van toepassing is.

Artikel 14, eerste lid, tweede volzin, van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden bepaalt onder meer dat «de algemene maatregel van rijksbestuur het stellen van nadere regels kan opdragen of overlaten aan andere organen. Het opdragen of het overlaten aan de landen geschiedt aan de wetgever of de regering der landen.»

In het eerder ingediende ontwerp-besluit werd de groep «vaartuigen, waarvan de bruto-inhoud minder dan twintig kubieke meters of de bruto-tonnage minder dan 6 bedraagt» niet als zeeschip in de zin van het besluit aangemerkt.

Om redenen van wetgevingsefficiëncy en van praktische aard zijn schepen behorende tot deze groep nu zeeschepen in de zin van dit besluit.

Ingeval deze zeeschepen gebruikt worden tot de vaart ter zee moet evenzo voldaan worden aan de kernbepalingen van het besluit.

Artikel 2

Aanbeveling 6 van de Raad van State luidde als volgt:

«Hoewel met het oog op het tot stand brengen van internationale joint-ventures de nationaliteits- en ingezetenevereisten van commissarissen reeds zijn vervallen en de regeling op dit punt minder stringent is dan de ontwerp-Wet nationaliteit zeeschepen in rompbevrachting, is het college van mening dat de overblijvende nationaliteits- en ingezetenevereisten, zoals neergelegd in artikel 5, strijdig zijn met de artikelen 7 en 132, vijfde lid, van het EEG-Verdrag. Aanpassing van het besluit is derhalve geboden.»

Het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft in zijn arrest van 25 juli 1991 in het bijzonder bepaald:

– dat de Lid-Staten bij het vaststellen van de voorwaarden voor het toekennen van hun nationaliteit aan een schip geen enkel onderscheid mogen maken op grond van nationaliteit tussen hun eigen onderdanen en de onderdanen van een andere Lid-Staat;

– dat daarom de voorwaarde dat, indien een schip in eigendom toebehoort aan of ter beschikking is gesteld van natuurlijke personen, deze personen een bepaalde nationaliteit moeten hebben, en wanneer een schip in eigendom toebehoort aan of ter beschikking is gesteld van een rechtspersoon, diens aandeelhouders en bestuurders die nationaliteit moeten hebben, in strijd is met artikel 52 van het EEG-Verdrag.

Deze uitleg van het gemeenschapsrecht door het Hof van Justitie heeft ondergetekende aanleiding gegeven de voorwaarden voor het registreren van zeeschepen in de Nederlandse Antillen en het toekennen van de Nederlandse nationaliteit aan zeeschepen, welke waren opgenomen in het ontwerp-besluit, opnieuw te bezien. Dezerzijds wordt er van uitgegaan dat nationaliteit wordt verkregen door het registreren van het schip in de registers van een bepaald land. Als consequentie van het hanteren van dit uitgangspunt alsook van de gewijzigde voorwaarden voor de benodigde «wezenlijke band» werd het noodzakelijk geacht in het besluit de van rechtswege verkrijging van de Nederlandse nationaliteit voor zowel eigendomschepen als rompbevrachtingsschepen zoals deze was opgenomen in het eerder ingediende ontwerp-besluit, niet te handhaven. Zowel teboekstelling in het eigendomsregister als inschrijving in het rompbevrachtingsregister is registratie van zeeschepen en de registratievoorwaarden voor beide registers dienen non-discriminatoir te zijn in de zin van de uitspraak van het Hof.

De eigendomsregistratie, basis voor de civiele en publieke rechtsmacht en de rompbevrachtingsregistratie, basis voor de publieke rechtsmacht, zijn in het besluit apart behandeld.

Op grond van het besluit zijn zeeschepen die in het openbaar register teboekstaan of in het openbaar rompbevrachtingsregister ingeschreven zijn, Nederlands-Antilliaanse zeeschepen of bezitten zij de hoedanigheid van Nederlands-Antilliaans zeeschip.

De nationaliteitsvereisten die in het tweede lid zijn opgenomen dienen in samenhang met de onderdelen j of k van artikel 1 te worden gelezen. De reden waarom het begrip Nederlanders apart is opgenomen naast de personen met de nationaliteit van een Lid-Staat volgt uit het gegeven dat de definitie in artikel 1, onderdeel j, niet van toepassing is op Nederlanders gevestigd in de Nederlandse Antillen of Aruba.

De in het tweede lid vermelde vertegenwoordigingseis is gesteld ter voldoening aan het voorschrift van artikel 5 van het Verdrag inzake de Volle Zee, welk verdrag op 29 april 1958 te Genève is ondertekend (Trb. 1959, 124) en op 18 februari 1966 voor het gehele Koninkrijk der Nederlanden is bekrachtigd (Trb. 1966, 124). De Raad van State is in zijn aanbeveling onder 1 van mening dat verwezen moet worden naar het Verdrag inzake de Volle Zee in plaats van in het in de eerdere nota van toelichting vermelde nog niet in werking getreden Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee, gesloten te Montego-Bay op 10 december 1982 (Trb. 1983, 83).

De wezenlijke band («genuine link») tussen het schip en de Nederlandse Antillen, dient, nu de nationaliteitsvereisten ten aanzien van de eigenaar van het schip verruimd zijn tot natuurlijke of rechtspersonen met de nationaliteit van een der Lid-Staten, gevonden te worden in de vertegenwoordiging van de eigenaar in de Nederlandse Antillen. Het spreekt vanzelf dat ingeval de eigenaar in persoon in de Nederlandse Antillen woonachtig is of, indien hij rechtspersoon is, aldaar zijn hoofvestiging heeft, door dit feit automatisch wordt voldaan aan de vertegen-

woordigingseis, zulks onverminderd het bepaalde omtrent de aanwezigheid van een plaatsvervanger bij tijdelijk verblijf buiten de Antillen.

Bij de invulling van de «genuine link» krachtens het Verdrag inzake de Volle Zee gaat het in essentie om het treffen van een zodanige wettelijke regeling dat de rechtsmacht van de Nederlandse Antillen over het schip effectief kan worden uitgeoefend. De gestelde bevoegdheidseisen van de vertegenwoordiger tot handelen met derden en tot vertegenwoordiging inzake alle aangelegenheden betreffende het schip, de opvarenden en de lading, vormen een deel van evenbedoelde, als gevolg van voornoemd verdrag noodzakelijk geachte wettelijke regeling. Het bepaalde in de laatste volzin van het tweede lid beoogt de continuïteit van de vertegenwoordiging in de Nederlandse Antillen te garanderen. De plicht gesteld aan de eigenaar of aan de rompbevrachter, bedoeld in artikel 37, tweede lid, er voor zorg te dragen dat hun vertegenwoordiger over de desbetreffende gegevens beschikt, vormt een ander deel van deze noodzakelijk geachte wettelijke regeling. Bedoelde zorgplicht strekt er mede toe te waarborgen dat de toezichthoudende en opsporingsambtenaren de gevraagde inlichtingen verkrijgen en aldus voldoende middelen tot hun beschikking hebben om de rechtsmacht van de Nederlandse Antillen over het schip op effectieve wijze uit te oefenen.

De boetes, die krachtens artikel 40, eerste lid, bij overtreding van de desbetreffende voorschriften kunnen worden opgelegd, dienen er toe betrokkenen te dwingen tot strikte naleving van deze voorschriften.

Artikel 3

De in dit artikel bedoelde zeeschepen worden aangemerkt als Nederlands-Antilliaanse zeeschepen, ook al zijn zij niet teboekgesteld in het openbaar register.

Artikel 4

De Raad van State constateert onder punt 3 van zijn advies, dat op het punt van de registratie en de nationaliteitsverlening in geval van rompbevrachting het ontwerp-besluit en de ontwerp-Wet nationaliteit zeeschepen in rompbevrachting niet geheel parallel lopen. Ingeval van Nederlands-Antilliaanse rompbevrachtingen moet het zeeschip eerst ingeschreven worden in een openbare lijst (artikel 11, eerste lid, van het eerder ingediende ontwerp-besluit); pas daarna wordt een zeebrief afgegeven. Het afgeven van de zeebrief is het moment waarop het zeeschip de Nederlands-Antilliaanse nationaliteit verkrijgt (artikel 4, eerste lid, onder c, van het eerder ontwerp).

In het voorstel van Wet nationaliteit zeeschepen in rompbevrachting is inschrijving in het rompbevrachtingsregister het constitutieve vereiste voor het verkrijgen van de hoedanigheid van Nederlands schip (artikel 5, eerste lid). Zeebrieven worden in die opzet pas afgegeven als de nationaliteit reeds is gevestigd (artikel 4a van de Zeebrievenwet, zoals voorgesteld in artikel 13, onder B, van evengenoemd wetsvoorstel).

De in het geval van Nederlands-Antilliaanse rompbevrachting gekozen oplossing wijkt volgens de Raad van State ten aanzien van de nationaliteitsverlening voorts af van de systematiek van de artikelen 6, eerste lid, 8, eerste lid en 10 van het Curaçaosch Zeebrievenbesluit (Stb. 1933, 110; P.B. 1933, no. 41). Naar aanleiding van het vorenstaande achtte de Raad het wenselijk dat het aanvullende vereiste van artikel 4, eerste lid, onder c, van het eerder ontwerp wordt toegelicht.

De bovenaangehaalde constatering van de Raad hebben er toe geleid het besluit op dit punt aan te passen. Dientengevolge verkrijgt een zeeschip door de inschrijving in het openbaar rompbevrachtingsregister aanstonds de hoedanigheid van Nederlands-Antilliaans zeeschip. Het ingeschreven zeeschip blijft deze hoedanigheid behouden gedurende het tijdvak van ingeschreven staan in het rompbevrachtingsregister. De voorwaarde dat het ingeschreven zeeschip eerst voorzien dient te zijn van een zeebrief wil het gerechtigd zijn de Nederlandse vlag te voeren, is een voorwaarde gesteld aan het voeren van de vlag en niet aan de verlening van nationaliteit. Op dit punt is de opzet voor zeeschepen die in het openbaar register teboekstaan gelijk aan die in het openbaar rompbevrachtingsregister zijn ingeschreven.

Artikel 5

Het rompbevrachtingsregister is een publiekrechtelijk register. Het register wordt gehouden door de Minister van Verkeer en Vervoer van de Nederlandse Antillen, hierna te noemen «de Minister» en is openbaar. De Minister kan een instantie of instelling aanwijzen die het rompbevrachtingsregister namens hem houdt. Deze instantie of instelling is slechts een uitvoerende; de mogelijkheid bestaat om een publiekrechtelijke, semi-private of private instantie aan te wijzen. Ook bij aanwijzing blijft de Minister zijn verantwoordelijkheid houden voor wat betreft de inschrijving en de gegevens van inschrijving in het openbaar rompbevrachtingsregister.

Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, wordt de inrichting van het rompbevrachtingsregister vastgesteld. Dit aspect benadrukt het publiekrechtelijke karakter van dit register. De administratieve gegevens die bij de aanvraag tot inschrijving dienen te worden overgelegd, hebben betrekking op het aantonen dat aan de registratievoorwaarden, bedoeld in de artikelen 6, eerste lid, en aan de voorschriften van artikel 7 is voldaan. De voorschriften zijn voor een groot deel overgenomen aanbevelingen van de International Chamber of Commerce.

Artikel 6

De toelichting bij artikel 2, tweede lid, ten aanzien van registratievoorwaarden, verruiming van nationaliteitseisen en de wezenlijke band tussen het land waar het schip geregistreerd staat en het schip, geldt evenzo voor het bepaalde in het eerste lid. Voorts zij verwezen naar de toelichting van artikel 8, vierde lid.

Het derde lid betreft een toelichtende bepaling. Ook zeeschepen, die in het openbaar register zijn teboekgesteld kunnen in het openbaar rompbevrachtingsregister worden ingeschreven, mits aan de daartoe strekkende voorwaarden is voldaan.

In het vierde lid is ten behoeve van degenen die onkundig zijn van het Nederlands-Antilliaanse recht uitdrukkelijk bepaald dat de rompvrachter niet mag beschikken over het schip.

Artikel 7

Het is van belang een zo groot mogelijke zekerheid te hebben dat de verklaringen van de rompvrachter of van de eigenaar daadwerkelijk de uitdrukking zijn van de wil van betrokkenen. Op grond van deze overweging zal in het uitvoeringsbesluit krachtens artikel 8, tweede lid, worden geëist dat de aan de Minister over te leggen bescheiden vergezeld zijn van notariële verklaringen, waaruit de naleving van de in de

artikelen 6 en 7 opgenomen voorschriften dient te blijken.

De verklaring van een in het buitenland gevestigd notaris is derhalve niet voldoende; deze dient altijd gedekt te worden door een verklaring van een notaris in de Nederlandse Antillen. Deze laatste is een openbaar ambtenaar, die in het maatschappelijk verkeer een vertrouwenspositie bekleedt, zodat zijn verklaring in het Nederlands-Antilliaanse rechtsverkeer als gezaghebbend kan worden beschouwd.

Artikel 8

De administratieve gegevens die bij de aanvraag dienen te worden ingediend zullen in het uitvoeringsbesluit krachtens het tweede lid worden geregeld. Zoals in de toelichting op artikel 7 reeds is vermeld, zullen de meeste over te leggen bescheiden opgemaakt of gecertificeerd moeten zijn door een Nederlands-Antilliaanse notaris.

Het voorschrift in het derde lid is in overeenstemming met hetgeen in aanbeveling no. 4, onder b, van de International Chamber of Commerce is opgenomen, die als volgt luidt:

«Consent to the Bareboat Charter Registration by the State of Underlying Registry, confirming that it will withdraw the right to fly its flag while the vessel is subject to Bareboat Charter Registration;»

Ten aanzien van de nadere gegevens bedoeld in het vierde lid, wordt met name gedacht aan gegevens met het oog op de beoordeling door de Minister of is voldaan aan het vertegenwoordigingsvereiste, bedoeld in artikel 6, eerste lid. De Minister moet beoordelen of de rompbevrachter voldoende in de Nederlandse Antillen is vertegenwoordigd alsmede of de vertegenwoordiger de bevoegdheden bezit overeenkomstig het besluit.

Alleen indien dit naar het oordeel van de Minister feitelijk het geval is en de continuïteit van de vertegenwoordiging van de rompbevrachter in de Nederlandse Antillen voldoende is gewaarborgd, kan worden aangenomen dat er gedurende de looptijd van de rompbevrachtingsovereenkomst op dit punt voldoende binding is tussen het zeeschip en de Nederlandse Antillen. Ter beoordeling hiervan kan de Minister het nodig achten dat de rompbevrachter nadere gegevens overlegt, of kan de Minister zelf een nader feitenonderzoek instellen of doen instellen.

Daarnaast worden in het vijfde en zesde lid de weigeringsgronden limitatief opgesomd; tevens is de mogelijkheid voorzien van inschrijving in het rompbevrachtingsregister onder het stellen van voorwaarden.

Bij de weigeringsgrond, bedoeld in het vijfde lid, kan onder meer worden gedacht aan zeeschepen die te boek staan in een eigenaarsregister van een staat, ten aanzien waarvan internationale sancties van toepassing zijn ingevolge een het Koninkrijk bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie.

De belangen, bedoeld in het zesde lid, dienen gerespecteerd te worden, ook wanneer het schip door inschrijving in het rompbevrachtingsregister de hoedanigheid van Nederlands-Antilliaans schip verkrijgt. Er moet echter rekening worden gehouden met de mogelijkheid dat het recht van het land, waar het zeeschip in het eigenaarsregister van zeeschepen te boek staat, aan de loonvorderingen van de kapitein en de bemanning een minder hoge voorrang toekent dan de desbetreffende wettelijke regeling in de Nederlandse Antillen. Daarom is het wenselijk om voor dit – uitzonderlijke – geval in het besluit een voorziening te treffen, waardoor de rechten van de kapitein en de overige leden van de bemanning zoveel mogelijk worden gewaarborgd. Op grond van het voorgestelde zesde lid kan de Minister daartoe voorwaarden verbinden

aan de inschrijving van het schip in het rompbevrachtingsregister. De te stellen voorwaarden kunnen bijvoorbeeld bestaan in een bankgarantie of, in het geval de rompbevrachter een naamloze vennootschap is met slechts één schip, een garantstelling door de moedermaatschappij. Daarnaast kan behoefte bestaan aan toepassing van het zesde lid van artikel 8 ingeval de rompbevrachter een «beginnende» onderneming is.

Artikel 9

Het bepaalde in onderdeel f, van dit artikel verwijst terug naar een van de wezenskenmerken van de rompbevrachting, namelijk de zeggenschap van de rompbevrachter over het schip.

Artikel 10

De verschillende onderdelen van dit artikel kunnen als volgt worden toegelicht. Aan de stipte naleving van het voorschrift dat de kapitein er voor zorg draagt dat het schip, zolang het de hoedanigheid bezit van Nederlands-Antilliaans zeeschip, geen andere vlag voert dan die van het Koninkrijk, moet een zodanig gewicht worden toegekend, dat op overtreding hiervan de administratiefrechtelijke sanctie van doorhaling van de inschrijving in het rompbevrachtingsregister is gesteld. Dientengevolge verliest het zeeschip de hoedanigheid van Nederlands-Antilliaans zeeschip.

In de onderdelen b tot en met d van dit artikel gaat het om feiten die een zodanige inbreuk kunnen betekenen op de Nederlands-Antilliaanse rechtsorde of de rechtsorde van het Koninkrijk, dat het niet langer gewenst moet worden geacht dat het desbetreffende zeeschip deel uitmaakt van de Nederlands-Antilliaanse rechtsgemeenschap.

Artikel 11

Bij de aanvraag tot inschrijving in het rompbevrachtingsregister zal de Minister een op schrift gestelde notariële verklaring verlangen, waarin ten minste de elementen genoemd in het tweede lid zijn opgenomen. Mede gezien het hierna te citeren basisprincipe zoals opgenomen in de Recommendations of the International Chamber of Commerce, spreekt het vanzelf dat bedingen in strijd met een van deze elementen van rompbevrachting nietig zijn.

Dit principe luidt: «The basis of Bareboat Charter Registration should be a charter whereby the charterer acquires control and possession of the vessel including the right to appoint the master and crew, and in general throughout the period of the charter, is in the position of the owner save for the rights to sell or mortgage the vessel, which rights remain with the owner».

Artikel 12

Dit artikel beoogt tevens belanghebbende personen en instanties in de gelegenheid te stellen om relevante informatie waarover zij mogelijk-kerwijs beschikken met betrekking tot een rompbevrachter, een in het openbaar rompbevrachtingsregister ingeschreven zeeschip of zijn bemanning ter kennis te brengen van de Minister.

Het is mogelijk dat bedoelde personen of instanties in voorkomend geval over zodanige, niet door de rompbevrachter verstrekte informatie beschikken, dat de Minister – indien deze bij de beoordeling van het verzoek om inschrijving in het rompbevrachtingsregister hiervan op de

hoogte was geweest – het verzoek om inschrijving zou hebben afgewezen.

Artikel 13

Indien voor de beoordeling van het verzoek om inschrijving in het rompbevrachtingsregister relevante gegevens na de indiening van de aanvraag om inschrijving wijziging ondergaan, zoals een verandering in de duur van de rompbevrachtingsovereenkomst, is de rompbevrachter verplicht om elke wijziging onverwijld schriftelijk aan de Minister mede te delen. Datzelfde geldt voor relevante wijzigingen in de omstandigheden, bijvoorbeeld een economische boycot van het land waar het schip in het eigenaarsregister te boek staat. Ook contre-lettres, die mede betrekking hebben op de essentialia van de rompbevrachtingsovereenkomst, moeten aan de Minister worden medegedeeld.

Artikel 14

Artikel 5, tweede lid, van het Verdrag inzake de Volle Zee bepaalt dat iedere staat aan schepen aan wie hij het recht heeft verleend zijn vlag te voeren, bevoegd is documenten te verstrekken waaruit zulks blijkt.

Ter uitvoering daarvan is in het eerste lid van dit artikel aan de bevoegdheid tot het voeren van de Nederlandse vlag de voorwaarde gesteld, dat het zeeschip voorzien dient te zijn van een zeebrief.

In het tweede lid wordt voor een nieuw in de Nederlandse Antillen gebouwd schip een uitzondering gemaakt, voor wat betreft het in het bezit hebben van een zeebrief, als het een proefvaart doet. Aan de Minister dient een vergunning te worden aangevraagd voor het maken van de proefvaart.

Artikel 15

De woorden «door of namens» in het eerste lid beogen vast te leggen dat de Minister de bevoegdheid om zeebrieven uit te reiken kan mandateren aan landsorganen of een andere instantie kan bekleden met publiekrechtelijke bevoegdheden.

De Minister blijft verantwoordelijk voor de uitoefening van deze bevoegdheid.

Het tweede lid komt overeen met het tweede lid van artikel 9 (oud) van het Curaçaosch Zeebrievenbesluit 1933, en ziet er op toe dat de zeebrief wordt afgegeven na overlegging van een zo recent mogelijk afschrift van de teboekstelling of van de inschrijving om zodoende te voorkomen dat de gegevens uit de registers uiteenlopen ten opzichte van de gegevens die op de zeebrief zijn vermeld.

Artikel 16

Dit artikel houdt voorschriften aan de Minister in. Zeebrieven worden slechts afgegeven indien de teboekstelling in het openbaar register of de inschrijving in het openbaar rompbevrachtingsregister is geschied. Onder geen beding worden zeebrieven afgegeven voor zeeschepen, bedoeld in het derde lid. Door het hele besluit heen loopt als een rode draad de wakende functie van de overheidsorganen om er op toe te zien, dat het Koninkrijk niet in een conflict wordt betrokken.

Artikelen 17, 18 en 19

Deze artikelen bevatten administratieve voorschriften over de wijze van aanvraag van een zeebrief en de vaststelling van de inhoud van een zeebrief.

Hetgeen in de zeebrief, verstrekt aan zeeschepen die in het rompbevrachtingsregister ingeschreven staan, moet worden vermeld, komt grotendeels overeen met de aanbevelingen van de International Chamber of Commerce. Een afwijking daarvan is de invoering van de mogelijkheid om het zeeschip onder een andere naam in het openbaar rompbevrachtingsregister in te schrijven dan de naam waaronder het teboekstaat in de staat van zijn eigenaar. De naam die in het register van de Nederlandse Antillen is opgetekend wordt derhalve op de zeebrief vermeld. Daar beide namen uit de scheepsdocumenten blijken, hoeft hiervan geen misbruik te worden gevreesd. In de praktijk wordt de naam van het zeeschip veelal door de eigenaar op verzoek van de rompbevrachter gewijzigd. Het voorgaande leidt er toe dat de naamswijziging niet in zowel het eigenaarsregister als in het rompbevrachtingsregister, met alle kosten van dien, hoeft plaats te vinden.

Artikel 20

Voorlopige zeebrieven dienen slechts om de eerste reis van de buiten de Nederlandse Antillen gekochte of gebouwde zeeschepen naar de Nederlandse Antillen mogelijk te maken; bij aankomst alhier vervallen de voorlopige zeebrieven en moeten zij door gewone zeebrieven worden vervangen.

Artikel 21

Ingeval de eigenaar van een in de Nederlandse Antillen gebouwd, gekocht of uitgerust zeeschip niet voldoet aan de gestelde nationaliteitsvereisten kan aan een dergelijk zeeschip een buitengewone zeebrief worden verstrekt voor het maken van één reis naar zijn bestemmingsplaats. Dit betekent dat het zeeschip voor de tijd van deze reis teboek moet worden gesteld in het openbaar register.

Artikel 22

Met het vervallen of de intrekking van een zeebrief wordt het recht om de Nederlandse vlag te voeren aan het zeeschip ontnomen.

Artikel 23

In onderdeel a van dit artikel worden feiten opgesomd die internationaal niet kunnen worden getolereerd. De Nederlandse Antillen zullen niet gedogen dat een zeeschip dat thuis behoort in de Nederlandse Antillen gebruikt wordt tot kaapvaart, zeeroof, slavenhandel of het vervoer van verdovende middelen en door deze handel de goede naam van het Koninkrijk wordt aangetast.

Met het bepaalde in onderdeel b van dit artikel wordt beoogd te voorkomen dat het Koninkrijk internationaal in een conflict wordt betrokken.

In het algemeen gaat het om feiten die een zodanige inbreuk kunnen betekenen op de Nederlands-Antilliaanse rechtsorde of op de rechtsorde van het Koninkrijk, dat het niet langer gewenst moet worden geacht dat het desbetreffende zeeschip gerechtigd is de Nederlandse vlag te voeren ten teken dat het behoort tot de Nederlands-Antilliaanse rechtsgemeenschap als deel van het Koninkrijk.

Artikel 24

Het bepaalde in dit artikel beoogt de kans te verkleinen dat een zeeschip dat in de Nederlandse Antillen thuis behoort zonder geldig nationaliteitsdocument vaart. Een vervallen of ingetrokken zeebrief heeft tot gevolg dat het betrokken zeeschip vanaf de vervaldatum of de datum van intrekking niet meer gerechtigd is de Nederlandse vlag te voeren.

Artikel 25

Vervallen of ingetrokken zeebrieven dienen onverwijld aan de Minister te worden gezonden. De oorzaak van het vervallen of de intrekking dient te worden aangegeven bij het kantoor van het register in de Nederlandse Antillen waarin het zeeschip is geregistreerd door degene die daadwerkelijk de vertegenwoordigingsbevoegdheid ten aanzien van het betreffende schip, de bemanning en de lading bezit.

Artikel 26

Overeenkomstig de bepalingen van het besluit kan bij het vervallen van een zeebrief een nieuwe worden aangevraagd.

Artikel 27

Het vaststellen of er sprake is van bijzondere omstandigheden is een discretionaire bevoegdheid van de Minister, met inachtneming van de beperking in het tweede lid.

Artikel 28

In dit artikel worden de voorwaarden voor het verlenen van het recht tot het voeren van de Nederlandse vlag aan zeeschepen die in de Nederlandse Antillen geregistreerd staan, vastgelegd. Het spreekt vanzelf dat een Nederlands-Antilliaans zeeschip niet alleen het recht heeft om de Nederlandse vlag te voeren, maar ook de plicht. Bedoelde plicht blijkt evenwel niet expliciet uit het besluit. Terwille van de duidelijkheid en ook in verband met het in artikel 33 geregelde «bareboat out», is in het tweede lid de verplichting tot het voeren van de Nederlandse vlag opgelegd aan de kapitein, de gezagvoerder op het schip.

Artikel 29

In de toelichting op dit artikel van het Curaçaosch Zeebrievenbesluit 1933 leest men over deze bepaling het volgende:

«Deze bepaling is ontleend aan artikel 13 van de Zeebrievenwet 1926 (Staatsblad no 178); zij bestond voor Suriname en voor Curaçao nog niet doch het schijnt gewenst haar ook voor deze gewesten in het leven te roepen. Het verlenen van dergelijke vergunningen ware aan de Gouverneurs voor te behouden; zij zullen daarbij gebruik kunnen maken van de voorlichting van Nederlandse consulaire ambtenaren. Deze tussenkomst zal bij een uitvoeringsvoorschrift worden omschreven.»

Het komt gewenst voor deze bepaling te laten voortbestaan. Voor zeeschepen waarbij Antilliaanse belangen van sociaal-economische aard betrokken zijn, kan het van belang zijn tijdelijk de Nederlandse vlag te mogen voeren.

Artikel 30

De naam van de thuishaven in de Nederlandse Antillen, waar het betrokken zeeschip geregistreerd staat en dus thuis behoort, dient duidelijk en goed zichtbaar op het achterschip te worden vermeld. Daarmee wordt tevens aangegeven dat het schip de nationaliteit van het Koninkrijk der Nederlanden bezit, met het recht diens vlag te voeren. De plicht hiervoor te zorgen is gelegd bij degene die de zeggenschap heeft over het schip.

Indien evenwel het zeeschip «bareboat out» is, hetgeen betekent dat, ingeval nationaliteitswisseling plaats heeft, het recht de Nederlandse vlag te voeren voor een tijd wordt opgeschort en het zeeschip gerechtigd wordt de vlag van een vreemde staat te voeren (vgl. de toelichting van artikel 33), wordt degene die de zeggenschap heeft over het zeeschip ertoe verplicht de naam van de thuishaven in de Nederlandse Antillen gelijk te verwijderen van het achterschip.

Artikel 31

De ambtenaren, belast met de in- of uitklaring en de havenmeester verkrijgen krachtens dit artikel de bevoegdheid aan het bedoelde schip vergunning te verlenen opdat het naar de bestemmingsplaats in de Nederlandse Antillen wordt overgebracht en om daar of elders de lading op te slaan.

Artikel 32

Het toezicht en de controle op de naleving van het voorschrift dat de zeeschepen die de Nederlandse vlag voeren voldoende gedocumenteerd moeten zijn, wordt door het net van diplomatieke vertegenwoordigers van het Koninkrijk wereldwijd uitgeoefend.

Artikel 33

In dit artikel wordt het principe van «bareboat out» geïntroduceerd. De eigenaar van een in de Nederlandse Antillen teboekgesteld zeeschip staat het betrokken schip in rompbevrachting af aan een buiten de Nederlandse Antillen woonachtige of gevestigde rompbevrachter. De essentie is dat gedurende de looptijd van de rompbevrachting het recht op het voeren van de Nederlandse vlag wordt opgeschort, hetgeen overeenstemt met de kern van de regeling in andere landen en tevens met de aanbevelingen van de International Chamber of Commerce.

Deze Kamer beveelt voorts aan, dat de originele nationaliteitsdocumenten, zoals de zeebrief of voorlopige zeebrief, ingeleverd worden. Het besluit wijkt van deze aanbeveling af. Zowel de aanbevelingen als de bestaande regelingen in andere landen gaan er tenminste impliciet van uit dat de uiteindelijke soevereiniteit over het zeeschip blijft berusten bij de staat van de eigenaar en slechts «voor een gedeelte en tijdelijk» wordt afgestaan aan een andere staat. Omdat het zeeschip een Nederlands-Antilliaans zeeschip blijft, geniet het de voorkeur de zeebrief, die door de Minister van de Nederlandse Antillen in de naam van de Koning aan het zeeschip is verstrekt, aan boord van het zeeschip te laten met op die zeebrief de aantekening dat het recht tot het voeren van de Nederlandse vlag gedurende de looptijd van de «bareboat out» is opgeschort. De zeebrief wordt daarmee een bewijs van nationaliteit, waarop is aangekend dat de rechten die aan bedoelde nationaliteit zijn verbonden, voor bepaalde tijd niet worden uitgeoefend en betrokkenen gedurende deze tijd ontheven zijn van de daaruit voortvloeiende verplichtingen. Deze

oplossing heeft voorts het praktische voordeel dat zich aan boord bevinden het bewijs van de «onderliggende» nationaliteit, alsmede de bewijzen van de «aangevraagde en verkregen tijdelijke» nationaliteit, waardoor het zeeschip op dit punt volledig gedocumenteerd is.

Het besluit vereist in het eerste lid niet dat er sprake is van een rompbevrachting zoals gedefinieerd in artikel 1, onderdeel d. Vermeden dient te worden dat er conflicten ontstaan tussen de omschrijving van rompbevrachting in het besluit en het bareboat charter begrip in het buitenland. De begripsverwarring die hierdoor zou kunnen ontstaan, wordt voorkomen doordat het recht tot het voeren van de Nederlandse vlag eerst wordt opgeschort door tussenkomst van de Minister, onder de voorwaarden gesteld in het derde lid en volgende leden.

Het voorschrift, bedoeld in onderdeel a van het derde lid, stelt zeker dat het zeeschip niet vlaggelooos wordt. Onderdeel b van het derde lid is een aanvulling op de aanbevelingen van de International Chamber of Commerce, die sterk gericht zijn op de privaatrechtelijke gevolgen van rompbevrachting en de navigatie, veiligheid en milieuvoorschriften niet of nauwelijks ter sprake brengt.

De opschorting van het recht de Nederlandse vlag te voeren is gekoppeld aan de ontheffing van de verplichting van de kapitein tot het voeren van die vlag. Het voorgaande heeft tot gevolg dat ten aanzien van het betrokken zeeschip de koninkrijksnormen en voorschriften aangaande veiligheid en navigatie op zee niet behoeven te worden nageleefd. Desondanks dienen er waarborgen te worden ingebouwd om onder meer de veiligheid en navigatie ter zee en het voorkomen van vervuiling van de zee en haar kusten te garanderen; de voorwaarden, in de onderdelen b en c van het derde lid gesteld, dienen daartoe.

In het Nederlands-Antilliaanse recht is het ondenkbaar dat de huurder van een zaak, in casu de rompbevrachter van een zeeschip, de eigendom van die zaak zou kunnen vervreemden of bezwaren. In een aanzienlijk aantal andere landen is dat kennelijk niet zo, en in de internationale symposia alsook in de aanbevelingen van de International Chamber of Commerce wordt veel aandacht besteed aan de noodzaak te voorkomen hetgeen volgens het Nederlands-Antilliaanse recht niet mogelijk is. De bepaling in onderdeel e van het derde lid, is opgenomen om zeker te stellen dat het vervreemden of bezwaren van het betrokken zeeschip in het betreffende vreemde land ook onmogelijk wordt gemaakt.

Artikel 34

Ingevolge het bepaalde in het eerste lid van dit artikel kunnen zeeschepen die binnen de Nederlandse Antillen teboekstaan, in het openbaar rompbevrachtingsregister worden ingeschreven en op die grond een zeebrief verkrijgen. Hierdoor wordt het mogelijk het zeeschip eerst teboek te stellen en vervolgens bedoeld schip in te schrijven in het openbaar rompbevrachtingsregister. Mocht dit schip in eigendom overgedragen worden aan personen die niet voldoen aan de nationaliteitsvereisten van artikel 2, tweede lid, dan blijft dit schip de hoedanigheid van Nederlands-Antilliaans zeeschip behouden op basis van zijn inschrijving in het openbaar rompbevrachtingsregister, mits aan de eisen van de artikelen 6, eerste lid, en 7, is voldaan.

Het derde lid regelt het geval dat het zeeschip dat alhier teboekstaat, ingeschreven wordt in een register van rompbevrachtingen in een van de andere delen van het Koninkrijk. Bedoeld schip behoort dan door zijn registratie in het desbetreffende rompbevrachtingsregister thuis in dat andere deel van het Koninkrijk. De nieuwe thuishaven en de naam van dat deel van het Koninkrijk waar het schip thuis behoort moeten nu worden vermeld op het achterschip.

Artikel 35

Dit artikel regelt de wijze waarop de aantekening wordt gemaakt op de zeebrief, die wordt verstrekt aan een Nederlands-Antilliaans zeeschip dat aan een rompbevrachter – woonachtig of gevestigd in een ander deel van het Koninkrijk – is afgestaan.

Artikel 37

Zoals reeds in de artikelen 2 en 6 werd toegelicht, is het bepaalde in dit artikel opgenomen, ter voldoening van de invulling van de genuïne link krachtens het Verdrag inzake de Volle Zee. De verplichting van de eigenaar of de rompbevrachter van het zeeschip, zijn vertegenwoordiger of diens vervanger, tot het verschaffen van inlichtingen en gegevens aan de toezichthoudende of opsporingsambtenaren vormt een gedeelte van de wettelijke regeling die voorgeschreven wordt door het eerste lid van artikel 5 van voornoemd verdrag. De ambtenaren moeten hun toezichthoudende of opsporingswerkzaamheden zonder vertraging kunnen verrichten, aangezien een effectief toezicht op administratief, technisch en sociaal gebied vereist is.

Artikel 40

Artikel 24, tweede en derde lid, van de Staatsregeling van de Nederlandse Antillen schrijft voor «dat bepalingen door straffen te handhaven, in die maatregelen niet worden gemaakt dan krachtens een algemene verordening. De algemene verordening regelt de op te leggen straffen». Het verdient de voorkeur de op te leggen straffen bij landsverordening te regelen.

Artikel 44

In aanbeveling 8 wijst de Raad van State op het ontbreken van een rechtsingang in het eerder ingediende ontwerp-besluit voor degene die rechtstreeks in zijn belang is getroffen door een op grond van het besluit genomen beschikking. De Raad van State acht het wenselijk ook bij het achterwege laten van een dergelijke voorziening dit in de toelichting te motiveren.

De omissie is door opneming van het bepaalde in dit artikel hersteld. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid beroep in te stellen bij een onafhankelijke rechter.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
J. R. H. Majj-Weggen

Transponeringstabel Curaçaosch Zeebrievenbesluit 1933/Nederlands-Antilliaans Zeebrievenbesluit

= betekent: is nagenoeg identiek aan.

- betekent: is analoog aan.

.. betekent: is vergelijkbaar met.

artikel 1	= artikel 1, onderdeel f;
artikel 2	= artikel 1, onderdeel c;
artikel 3	.. artikel 2, tweede lid;
artikel 5	= artikel 14;
artikel 6	- artikel 3;
artikel 7	= artikelen 18 en 19;
artikel 8, eerste en tweede lid	= artikel 15;
artikel 8, derde lid	= vervallen
artikel 8, vierde lid	= vervallen;
artikel 9	.. artikel 17;
artikel 10	.. artikel 22;
artikel 11	.. artikel 24;
artikel 12	.. artikel 26;
artikel 13	= artikel 20;
artikel 14	= artikel 21;
artikel 15	- artikel 29;
artikel 16	- artikel 31;
artikel 17	- artikel 32;
artikel 18	- artikel 30; eerste lid;
artikel 19	- artikel 27;
artikel 20, eerste lid tot en met vierde lid	.. artikel 40;
artikel 20, vijfde lid	.. artikel 38;
artikel 21	.. artikel 25;
artikel 22	.. artikel 36;
artikel 23	.. artikel 43;
artikel 24	= artikelen 45 en 46.

Bijlage behorende bij de Nota van Toelichting

Mij bekend,

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
J. R. H. Maij-Weggen